

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה דיוס וכו'
פסולה כו' הס"ד ותיבות
צפרק יולא דופן נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

6 קציר מצוה ולא יעשה
אותן: 5 [אלא] מניחן
צבתם: 4 תיבות ת"ל הקריב
נמקד: 3 רואם נקצר:
5 שמדויות ויום תיבות כל
היום נמקד: 1 ונטמאת בידו:
10 מה חציני רשות. גליון
שלא מצינו חרישה של
מצוה. הרמ"ה: 8 עליה בחדא
במחבור אומרם לו הבא או
ליה: 9 ליה מריש: 8 שחשך
תרא: 10 חלבים וי"ל דהא בה

(א) אולי צ"ל כגון מליקה וקבלה והזייה דכתיב וכו'.

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

ר"ע בחדא בלא הציא שליט ופליג עלי' ח] בצידי
ל ואצית המדרש קאי דנטיעה נפקא לן כדלעיל [עא].
ה מציא אתה קוואר "ומצית האילן אין מציאין עומר
כל קרבנות (לקמן פה). לנישנא דפרישית לעיל ב]

מסר לה כוותיה בחד
קוצרין מפני המצוי
בית המדרש: מנאי
רחמנא ולא קציר מצוה
אבל מניח צבתי
דאפשר לא טרחין: כ
הקמה: תנו רבנן דא
מה תלמוד לומר לפי
מן הקמה מנין שאר
מן העומרין תלמוד
תקריב לפי שמצוה
עומרין דאמרינן דא

וְהִירִיקָה דְמִים דְּכַמִּי
 וְיוֹסֵם אֵלֶּם יִשְׂרָאֵל
 וְיִזְכֹּר כְּנִי אֱלֹ.
 בְּלִילָה פְסוּלִין דְּלֹמֶר
 קִדְּקָה (ה.) וְזֹת הִיא
 מִיעוּטִין פְּרֵט
 וְלִילָה פְסוּלָה כ"ו (ו)
 יוֹסֵם (סס): אֵס יֵס
 מִמְּחֻבֵּר י"ו מִזְבִּיחַן
 וְזִרְזִין וְטוֹחִינַן אוֹתָהּ
 אֲחֲמֹר וּמֹתֵר לִהְיוֹת
 יְדִיחִי: שְׁנֵקֶר
 (זו. ה.) (הִלְקֵן) וּמֹתֵת
 אֵלֶּם זִיּוֹם הִלְקֵן הֵא
 זִיּוֹם כֶּרֶךְ רֵבִי הֵא
 כֶּרֶךְ אֲלֵעוּר בְּרִי
 וְיִבֹּן שֶׁל אֲבִיחַן. ר"ש
 ע. דְּכַלְמֶר זִיבִימֵת
 יִבְמֹתוֹ (דף סב:)
 שֶׁסֶּם עַד שֶׁכָּא
 אֲר.ע. בְּלִילָה קֹא
 אֲלֵעוּר דְּלִמְלָה ז':
 אֲלֵעוּר כִּי יִשְׁמַעְתָּ
 עוֹמֵר מְנוּחָה וְדוּחָה
 נִקְלֵר שֶׁלֹּא כְּמֹתוֹ
 ע. שֶׁכָּא. הֵא כִּיכִרָה
 בֵּל כְּמֹתוֹ לַעֲשׂוֹת
 עֲשֵׂת אֵלֶּם מִדְּשִׁי
 שֶׁלֹּא כְּמֹתוֹ פְסוּל
 אֵלֶּם כְּמֹתוֹ י"ט
 מֹתוֹ בְּלִילָה וְלֹא
 לְמִדְּשִׁי אֵלֶּם הֵא.

לא שמיע ליה
סבר לה כר"ע דכל
א דחיא שבת: היינו
רבי שמעון: ושמעיה
(דף פט.) אחד גגות
אחת הן לכלים
אונגית. כגד
סבר לה כר"ד
ביצה מלוא בשעתה
גג דכרעה מע"ש
דמזרח ודמערב שבת
מזל מלוא כל מלואה שאפשר לעשותה מע"ש חציה
לכרע ממדין ומספין ר' לויא ולא היה מחסין. ללכרע ממדין ומספין ר' לויא ולא היה מחסין.

קריב אח: (י) שמצות ביום: (י) כגון מליקה ולולב (א) פרט לשמחנות;
ד' ושתוק שלא: (טו) הלכך מצות ציצית: (יז) שמעון רבו של אבינו: (יח) סבירא
מלאכה שאפשר: (כג) חלבים דמצותן משתמשך דכשרים טפי ביום מבילילה.
ולאחריהו פסול משום דבעי קצירה סמוך לספירה א"כ אף שלפניו נמי היא הוי
ול: (לח): (כז) ופסיוו בלילה הוי:

בכר לה כוונתיה בחדא ופליג עליה בחדא:
 וקוצרין מפני הנמשעות ומפני בית האהל ומפני
 בית המדרש: מאי טעמא^א קצירכם אמר
 ר' חמנא ולא קציר מצוה^ב: ולא יעשה כריכות
 אבל מניח צבתים: מאי טעמא דכמה
 ואפשר לא: מרחיקין: מצות העומר להביא מן
 הקמה: תנו רבנן^ג ואם תקריב מנחת בכורים
 מזה תלמוד לומר לפי שמצות העומר להביא
 מן הקמה מנין שאם לא מצא מן הקמה יביא
 מן העומרין תלמוד לומר תקריב דבר אחר
 תקריב לפי שמצוה להביא מן הלח ומנין
 לא מצא מן הלח יביא מן היבש תלמוד
 לומר תקריב דבר אחר תקריב לפי שמצותו
 לקצור בלילה מנין שאם נקצר ביום כשר
 (ת"ל תקריב) ודוחה את השבת ת"ל תקריב
 תקריב כל שהוא תקריב מ"מ תקריב ואפילו
 בשבת תקריב ואפילו בטומאה: (ו) נקצר
 ביום: כשר: והתנן^ד כל הלילה כשר אלקצירת
 עומר ולהקטיר חלבים ואברים^ה: הלא הכל
 יבש שמצותו^ו כל היום כשר כל היום דבר
 שמצותו בלילה כשר כל הלילה קתני לילה
 וזמאי דיום מה דיום בלילה לא אף דלילה
 ויום נמי לא אמר רבה לא קשיא הא רבי
 הא ר' אלעזר בר' שמעון^ז דתניא היה עומד
 ומקריב מנחת העומר ונטמאת^ח אם יש אחרת
 עומד ר' הבא אחרת תחתיה ואם לא אומר
 לו הוי פקח ושחקו דברי רבי ר' אלעזר בר' שמעון
 אומר בין כך ובין כך אומר לו הוי פקח

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁכַל הָעוֹמֵר שֶׁנֶּקֶד שְׁלֹא כִמְצוֹתוֹ
וְסוֹלֵם אָמַר רַבָּה בְּרַבְרָה אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן
”אֵלֶּעָזָר בְּרִי שִׁמְעוֹן בְּשִׁמְשׁוֹת רַבִּי עֲקִיבָא רַבּוֹ
”אָבִיו אָמַר ^אדַּתְנָן כֻּלָּל אָמַר ר’ עֲקִיבָא
כֻּלָּל מֵלֹאכָה שֶׁאֲפָשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹתָּהּ מֵעֵרֶב
שֶׁבֶת אֵינָה דְּרוּחָה אֵת הַשֶּׁבֶת וְסָבֵר לָהּ
וְרַבִּי יִשְׁמַעֵאל דָּאֲמַר קִצְיָר הָעוֹמֵר מִצּוּהָ
”דַּתְנָן רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר ^ב”מִה חֲרִישׁ
רִישׁוֹת אָף קִצְיָר רִישׁוֹת יֵצֵא ^ג”קִצְיָר הָעוֹמֵר
שֶׁהָיָא מִצּוּהָ וְאֵי סִלְקָא דַּעֲתָךְ נֶקֶד שְׁלֹא
מִמְצוֹתוֹ כִּשְׁר אֲמַאי דְּחֵי שֶׁבֶת נִקְצְרִיהָ
וְעֵרֶב שֶׁבֶת אֵלֹא מִדְּרַחֵי שֶׁבֶת שִׁמְעָ מִינָהּ
”קִצְיָר שְׁלֹא כִמְצוֹתוֹ פֶּסוֹל וְרַבִּי לֹאן תִּלְמִידֵיהּ
”רִישׁ הוּא וְהִתְנִיֵא אָמַר רַבִּי ^ד”כִּשְׁהִינּוּ
”מִדֶּרֶן תּוֹרָה אֲצֵל רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּתַקְעָהּ יֵהִינּוּ
”עוֹלֵץ לוֹ שִׁמּוֹן וְאֶלּוֹנִמִּית מִחֻצֵּר לִגֵּן וּמִגֵּן
”קִרְפִּיָּה וּמִקְרִפִּיָּה לְקִרְפִּיָּה אַחֵר עַד שֶׁאֲנוּ
”נִגְעִיעִין לְמַעֲיִין שֶׁאֲנוּ רוֹחֲצִין בּוֹ סָבֵר לָהּ
”אָמַר ר’ שִׁמְעוֹן בָּא וְרָאָה יִכְמָה חֲבִיבָהּ
”חֲלָבִים וְאֲבִירִים כְּשִׁרִים כֹּל הַלֵּילָה וְלֹא הָיָא

לעשותה מע"ש אינה דוחה שבת כגון הבאת
לאברי תמידין ומוספין לשבת עד שתחשך ב^ל אלמא

וליקה (ולולב א): יג) פרט לשנשחטה:
ה: יז) שמעון רש של אביו: יח) סבירא:
משתחשך וכשרים טפי ביום מבילה.
לספירה א"כ אף שלפניו נמי לא הוי

דדחי שבת ואי שלא כמצוותו כשר היס
לקרפף דרך גגות כדאמר כל גגות העיר
מכשיר: סבר לה כאידך דר' שמעון רבי
דשלא כמצוותו כשר

עב.

אמרי פיו מהל' ממדין
ומוספין הל' :
בב כ ג מיי פיד מהל'
מעשין הלכה ו:
גד מיי פיד מהל' מילה
הלכה ו[ן] טושע א"ח
סימן שלט סוף ו יוד'
סימן רכו סוף ב:
הה [מיי] פיו מהל' ממדין
ומוספין הלכה ו:
וז פיד מהל' ערובין
הלכה יש טושע א"ח
סימן שבע סוף א:
זחה ז מיי פיד מהל' מעשין
הלכה ב:

תורה אור השלם

1. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה ותבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכזה:

ויקרא כ י

2. ואם תקריב מנחת בכורים לי אביי קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכורי:

ויקרא ב יד

רבינו גרשום

[illegible]

קביו דוהה שבת: וסבר לה
ר' אלעזר כר' ישמעאל
דאמר קצירת העומר מצוה.
בזמנה: מה חריש רשות.
דלא מצינו חרישה של
מצוה: אף בקציר דרשות
תשבות יצא קצירת העומר
ושהיא מצוה ודוהה שבת:
וור' אמאי מכשיר דמשמע
דלא דחי שבת הא תלמיד
דר' שמעון הוא דסבר לה
דמי שבתא דההוא יומא

כדי כר' ישמעאל וכו' עקיב
ות שמלה: מחצר לגג ומג
סבר לה דדחי שבת ואמאי
טירן בשבת הכא נמי אע"ג
א שבת: